TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2022. gada 2. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2010/75/ES – 3. panta 9) punkts – Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole – Atļaujas grozīšanas procedūra – Konkrētās sabiedrības daļas iesaistīšanās – Iekārtas "būtisku izmaiņu" jēdziens – Atkritumu poligona ekspluatācijas ilguma pagarināšana

Lietā C-43/21

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa, Čehijas Republika) iesniedza ar 2021. gada 20. janvāra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2021. gada 27. janvārī, tiesvedībā

FCC Česká republika, s.r.o.

pret

Ministerstvo životního prostředí,

Městská část Ďáblice,

Spolek pro Ďáblice,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Likurgs [*C. Lycourgos*], tiesneši S. Rodins [*S. Rodin*], J.-C. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents), L. S. Rosi [*L. S. Rossi*] un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*],

ģenerāladvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– Čehijas valdības vārdā – *L. Dvořáková*, *M. Smolek* un *J. Vláčil*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *M. Noll-Ehlers*, *P. Ondrůšek* un *C. Valero*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – čehu.

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2022. gada 27. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV 2010, L 334, 17. lpp.) 3. panta 9) punktu.

2 Šī prasība tika iesniegta tiesvedībā starp *FCC Česká republika, s.r.o.*, no vienas puses, un *Ministerstvo životního prostředí* (Vides ministrija, Čehijas republika) *Městská část Praha-Ďáblice* (Prāgas Dablices rajons, Čehijas Republika) un *Spolek pro Ďáblice*, no otras puses, par 2015. gada 29. decembra lēmumu, ar kuru ir grozīta šai sabiedrībai piešķirtā atļauja ekspluatēt atkritumu poligonu Dablices rajonā Prāgā, lai pagarinātu atkritumu apglabāšanas laikposmu no 2015. gada 31. decembra līdz 2017. gada 31. decembrim.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2010/75 2. apsvērums ir formulēts šādi:

"Lai novērstu, samazinātu un iespējami likvidētu piesārņojumu, ko rada rūpnieciskās darbības, atbilstīgi principam "maksā piesārņotājs" un saskaņā ar piesārņojuma novēršanas principu jāizveido vispārēja sistēma galveno rūpniecisko darbību kontrolei, piešķirot prioritāti vietējai intervencei, nodrošinot pārdomātu dabas resursu pārvaldību un vajadzības gadījumā ņemot vērā rūpnieciskās darbības vietas sociāli ekonomisko situāciju un specifiskas vietējās īpašības."

4 Šīs direktīvas 5. apsvērumā ir noteikts:

"Lai nodrošinātu piesārņojuma novēršanu un kontroli, katra iekārta būtu jāekspluatē tikai tad, ja tai piešķirta atļauja [..]."

5 Minētās direktīvas 18. apsvērumā ir paredzēts:

"Iekārtas izmaiņas var izraisīt augstāku piesārņojuma līmeni. Operatoriem būtu jāinformē kompetentā iestāde par visām plānotajām izmaiņām, kuras var ietekmēt vidi. Būtiskas iekārtu izmaiņas, kuras varētu izraisīt ievērojamu negatīvu ietekmi uz cilvēka veselību vai vidi, nebūtu jāveic bez atļaujas, kas piešķirta saskaņā ar šo direktīvu."

6 Šīs pašas direktīvas 27. apsvērumā ir noteikts:

"Saskaņā ar Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem [(OV 2005, L 124, 4. lpp.), kas noslēgta ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK (OV 2005, L 124, 1. lpp.)] ir vajadzīga efektīva sabiedrības līdzdalība lēmumu pieņemšanā, lai dotu iespēju sabiedrībai paust

un lēmumu pieņēmējam ņemt vērā viedokļus un bažas, kas var būt saistītas ar minētajiem lēmumiem, tādējādi palielinot politisko atbildību un lēmumu pieņemšanas procesa pārskatāmību un sekmējot sabiedrības informētību vides jautājumos un atbalstu pieņemtajiem lēmumiem. [..]"

7 Saskaņā ar Direktīvas 2010/75 3. panta 9) punktu "būtiskas izmaiņas" ir: "iekārtas vai sadedzināšanas iekārtas, atkritumu sadedzināšanas iekārtas vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtas īpašību vai darbības veida izmaiņas vai paplašināšana, kas var būtiski nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku veselību vai vidi".

8 Šīs direktīvas 4. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka neviena iekārta vai sadedzināšanas iekārta, atkritumu sadedzināšanas iekārta vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārta netiek ekspluatēta, ja nav saņemta atļauja.

9 Minētās direktīvas 10. pantā "Darbības joma" ir noteikts:

"Šī nodaļa attiecas uz darbībām, kas izklāstītas I pielikumā, un attiecīgā gadījumā uz minētajā pielikumā noteiktajām jaudas robežvērtībām."

10 Šīs pašas direktīvas 12. pants "Pieteikumi atļauju saņemšanai" ir formulēts šādi:

"1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka iesniegtajā pieteikumā atļaujas saņemšanai aprakstīta:

a) iekārta un tās darbības;

b) izejvielas un palīgmateriāli, citas iekārtā izmantotās vai tajā iegūtās vielas un enerģija;

c) iekārtas emisiju avoti;

d) apstākļi iekārtas uzstādīšanas vietā;

e) attiecīgā gadījumā – pamatziņojums atbilstīgi 22. panta 2. punktam;

f) no iekārtas katrā dabas vides segmentā prognozējamo emisiju raksturs un daudzumi, kā arī emisiju būtiskākā ietekme uz vidi;

g) paredzētā tehnoloģija un pārējās metodes, lai novērstu vai – gadījumos, kad tas nav iespējams – samazinātu emisijas no iekārtas;

h) pasākumi iekārtā radušos atkritumu novēršanai, sagatavošanās atkārtotai izmantošanai, pārstrādei un reģenerācijai;
   i) turpmāki pasākumi, kas paredzēti, lai tiktu ievēroti operatora pamatsaistību vispārējie principi, kuri noteikti 11. pantā;

j) plānotie pasākumi emisiju monitoringam vidē;

k) kopsavilkums par galvenajām paredzēto tehnoloģiju, metožu un pasākumu alternatīvām kuras iesniedzējs ir izvērtējis.

Pieteikumā atļaujas saņemšanai iekļauj arī pirmajā daļā minētās informācijas netehnisku kopsavilkumu.

2. Ja informācija, kas sniegta saskaņā ar Direktīvā 85/337/EEK noteiktajām prasībām, vai drošības pārskats, kurš sagatavots saskaņā ar Padomes Direktīvu 96/82/EK, vai cita informācija, kas sniegta, ievērojot citus tiesību aktus, atbilst 1. punktā noteiktajām prasībām, to var iekļaut pieteikumā vai pievienot pieteikumam."

11 Šīs pašas Direktīvas 2010/75 14. panta "Atļaujas nosacījumi" 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļaujā iekļauti visi pasākumi, kas vajadzīgi 11. un 18. pantā noteikto prasību ievērošanai.

Minētajos pasākumos iekļauj vismaz šādus aspektus:

a) emisiju robežvērtības piesārņojošām vielām, kuras uzskaitītas II pielikumā, un citām piesārņojošām vielām, kuras varētu tikt emitētas no konkrētās iekārtas ievērojamā daudzumā, ņemot vērā to raksturu un piesārņojuma pārneses iespējas no vienas dabas vides daļas citā;

b) atbilstīgas prasības, kuras nodrošina augsnes un gruntsūdeņu aizsardzību un pasākumus iekārtā radušos atkritumu monitoringam un apsaimniekošanai;

c) piemērotas emisiju monitoringa prasības, norādot:
   i) mērījumu metodiku, biežumu un novērtēšanas procedūru; un
   ii) ja piemēro 15. panta 3. punkta b) apakšpunktu, – emisiju monitoringa rezultātus par tiem pašiem periodiem un atsauces nosacījumiem, kā par emisijas līmeņiem saistībā ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem;

d) pienākumu regulāri un vismaz reizi gadā sniegt kompetentajai iestādei:
   i) informāciju, pamatojoties uz c) apakšpunktā minētā emisiju monitoringa rezultātiem, un citus vajadzīgos datus, kas ļauj kompetentajai iestādei pārbaudīt atbilstību atļaujas nosacījumiem; un
   ii) ja piemēro 15. panta 3. punkta b) apakšpunktu, – emisiju monitoringa rezultātu apkopojumu, lai varētu salīdzināt emisiju līmeņus, kas saistīti ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem;

e) atbilstīgas prasības tādu pasākumu regulārai uzturēšanai un monitoringam, kuri saskaņā ar b) apakšpunktu veikti, lai novērstu emisijas augsnē un gruntsūdenī, un atbilstīgas prasības par augsnes un gruntsūdeņu periodisku monitoringu attiecībā uz atbilstīgām bīstamām vielām, kuras varētu konstatēt attiecīgajā teritorijā, un ņemot vērā iespējamo augsnes un gruntsūdeņu piesārņojumu iekārtas teritorijā;

f) pasākumus, kuri attiecas uz tādiem ekspluatācijas apstākļiem, kas nav parastie ekspluatācijas apstākļi, piemēram, palaišanas un apturēšanas operācijas, noplūdes, darbības traucējumi, iekārtas īslaicīga apstādināšana vai ekspluatācijas pilnīga izbeigšana;

g) noteikumus, kas palīdz samazināt piesārņojumu lielā attālumā vai pārrobežu piesārņojumu;

h) nosacījumus, saskaņā ar kuriem izvērtē atbilstību emisiju robežvērtībām, vai atsauci uz citur norādītām piemērojamām prasībām.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās emisijas robežvērtības var papildināt vai aizstāt ar tām ekvivalentiem parametriem vai tehniskiem pasākumiem, ar kuriem nodrošina tādu pašu vides aizsardzības līmeni.

[..]"

12 Šīs direktīvas 20. pantā "Operatoru veiktās izmaiņas iekārtās" ir paredzēts:

"1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka operators informē kompetento iestādi par iekārtas parametru vai darbības veida plānotajām izmaiņām vai paplašināšanu, kas var ietekmēt vidi. Attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde atjaunina atļauju.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka operators plānotās būtiskās izmaiņas veic tikai pēc tam, kad ir piešķirta atļauja saskaņā ar šo direktīvu.

Pieteikumā atļaujas saņemšanai un kompetentās iestādes lēmumā norāda tās iekārtu daļas un tos 12. pantā minētos aspektus, kurus var skart attiecīgās būtiskās izmaiņas.

3. Visas iekārtas parametru vai darbības izmaiņas vai tās paplašināšanu uzskata par būtisku, ja šīs izmaiņas vai paplašinājums pats sasniedz jaudas robežvērtības, kuras noteiktas I pielikumā."

13 Minētās direktīvas 24. panta 1. punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajai sabiedrības daļai laikus tiek dotas reālas iespējas piedalīties šādās procedūrās:

[..]

b) atļaujas piešķiršana būtisku izmaiņu veikšanai;

[..]."

14 Šīs pašas direktīvas 25. pants "Iespēja vērsties tiesā" ir formulēts šādi:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar valsts tiesību sistēmu attiecīgās sabiedrības daļas locekļiem ir iespēja pārskatīšanas kārtībā ierosināt lietu tiesā vai citā ar likumu izveidotā neatkarīgā un objektīvā struktūrā, lai apstrīdētu tādu lēmumu, aktu vai nolaidību pēc būtības vai to procesuālo likumību, uz kuru attiecas 24. pants, ja ir ievērots viens no šādiem nosacījumiem:

a) tie ir pietiekami ieinteresēti;

b) to tiesības ir aizskartas, ja dalībvalsts administratīvi procesuālajās tiesībās tas paredzēts kā priekšnoteikums.

2. Dalībvalstis nosaka, kurā stadijā minētos lēmumus, aktus vai nolaidību var apstrīdēt.

3. Dalībvalstis nosaka, kas tieši uzskatāms par pietiekamu ieinteresētību un tiesību aizskārumu, paturot prātā mērķi – nodrošināt attiecīgajai sabiedrības daļai tiesas pieejamību.

Tālab 1. punkta a) apakšpunkta sakarā jebkuras valsts tiesību aktos visām noteiktajām prasībām atbilstošas un vides aizsardzību veicinošas nevalstiskās organizācijas interesi uzskata par pietiekamu.

Uzskata arī, ka šādām organizācijām ir tiesības, kuras var tikt aizskartas, kā noteikts 1. punkta b) apakšpunktā.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punkts neliedz lietu nodot iepriekšējai izskatīšanai administratīvā iestādē, un – ja valsts tiesību aktos ir šāda prasība – tas neietekmē prasību pirms tiesu izskatīšanas procedūras piemērošanas izmantot visas iespējas administratīvajā izskatīšanas procedūrā [visus administratīvos tiesību aizsardzības līdzekļus].

Visām šīm procedūrām jābūt godīgām, taisnīgām, savlaicīgām un ne pārmērīgi dārgām.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrībai ir pieejama praktiska informācija par piekļuvi administratīvajām un tiesu izskatīšanas procedūrām."

Čehijas tiesības

Likums par integrētu novēršanu

15 *Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci)* (Likums Nr. 76/2002 par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli, par integrēto piesārņojuma reģistru un par grozījumiem atsevišķos likumos (Likums par integrētu novēršanu)) redakcijā, kas bija spēkā pamatlietas faktu rašanās laikā, ar kuru Čehijas tiesību sistēmā ir transponēta Direktīva 2010/75, 2. panta i) punktā "būtiskas izmaiņas" ir definētas šādi:

"iekārtas lietošanas, ekspluatācijas veida vai izmēra izmaiņa, kas var būtiski ietekmēt cilvēku veselību vai vidi; par būtisku izmaiņu vienmēr ir uzskatāma:

1. iekārtas lietošanas, ekspluatācijas veida vai izmēra izmaiņa, ja šī izmaiņa sasniedz robežvērtības, kas noteiktas šī likuma 1. pielikumā [..]".

16 Saskaņā ar šī paša likuma 7. panta 1. punktu integrētās atļaujas piešķiršanas procedūras dalībnieki vienmēr ir:

"a) iekārtas operators,

b) iekārtas īpašnieks, ja tas nav iekārtas operators,

c) pašvaldība, kuras teritorijā atrodas iekārta vai tai ir jāatrodas,

[..]

e) pilsoņu apvienības, labdarības organizācijas, darba devēju apvienības vai tirdzniecības kameras, kuru darbības mērķis ir veicināt un aizsargāt profesionālās intereses vai sabiedrības intereses atbilstīgi īpašiem tiesību aktiem, kā arī pašvaldības vai reģioni, kuru teritorijā šī iekārta var ietekmēt vidi, ja astoņu dienu laikā pēc pieteikumā norādītās informācijas kopsavilkuma publicēšanas atbilstīgi 8. punktam tie rakstveidā ir pieteikušies iestādē kā procedūras dalībnieki."

17 Likuma par integrētu novēršanu 19.a pantā ir reglamentēta integrētās atļaujas grozīšanas kārtība. Saskaņā ar šī likuma 19.a panta 4. punktu gadījumā, ja runa nav par iekārtas būtiskām izmaiņām, integrētās atļaujas grozīšanas procedūrā piedalās tikai "dalībnieki" minētā likuma 7. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta izpratnē, proti, iekārtas operators un īpašnieks. Par integrētās atļaujas izsniegšanu un grozījumiem tajās lemj reģionālās iestādes, tas ir, Prāgā – *Magistrát hlavního města Prahy* (Prāgas galvaspilsētas pašvaldība), kas pieņem lēmumus par integrētas atļaujas piešķiršanu un grozīšanu. Par administratīvajām sūdzībām, kas iesniegtas par šiem lēmumiem, lemj Vides ministrija, proti, pārsūdzības iestāde.

Likums par ietekmes uz vidi novērtējumu

18 Ar *zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí* (Likums Nr. 100/2001 par ietekmes uz vidi novērtējumu), redakcijā, kas bija spēkā pamatlietas faktu norises laikā, ir transponēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV 2012, L 26, 1. lpp.).

19 Atbilstoši Likuma Nr. 100/2001, tā redakcijā, kas bija spēkā pamatlietas faktu norises laikā, 3. pantam tajā:

"[..]

c) attiecīgā teritorija ir teritorija, kuras vidi un iedzīvotājus varētu būtiski ietekmēt projekta īstenošana vai izstrāde,

d) attiecīgā pašvaldība ir pašvaldība, kuras teritorijā atrodas vismaz daļa no attiecīgās teritorijas,

[..]

i) konkrētā sabiedrības daļa ir:

[..]

2. privāto tiesību juridiska persona, kuras darbības mērķis saskaņā ar tās dibināšanas aktu ir vides vai sabiedrības veselības aizsardzība, kura neveic ne uzņēmējdarbību, ne citu peļņu nesošu darbību kā pamatdarbību un kura tika izveidota vismaz trīs gadus pirms dienas, kad tika paziņota informācija par pārbaudes procedūru saskaņā ar 9.b panta 1. punktu, vai attiecīgā gadījumā pirms 7. panta 6. punktā norādītā lēmuma pieņemšanas, vai kuru ar saviem parakstiem ir atbalstījuši vismaz 200 cilvēku."

20 Minētā likuma 9.c pants ir formulēts šādi:

"Ja 30 dienu laikā pēc 9.b panta 1. punktā norādītās informācijas publicēšanas tā reģistrē rakstisku deklarāciju iestādē, kas veic pārbaudes procedūru, par pārbaudes procedūras dalībnieku arī kļūst:

a) attiecīgā pašvaldība vai

b) 3. panta i) punkta 2) apakšpunktā norādītā attiecīgā sabiedrības daļa."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

21 *FCC Česká republika* ekspluatē atkritumu poligonu Dablices rajonā Prāgā saskaņā ar atļauju, kas izsniegta 2007. gadā, piemērojot Likumu par integrētu novēršanu. Šī atļauja, kas vairākas reizes ir grozīta, it īpaši tika grozīta divas reizes, lai pagarinātu atkritumu apglabāšanas laikposmu. 2015. gada beigās *FCC Česká republika* lūdza Prāgas pilsētas administrācijai, proti, kompetentajai iestādei, trešo reizi pārcelt paredzēto ekspluatācijas beigu datumu, kas bija 2015. gada 31. decembris. Ar 2015. gada 29. decembra lēmumu šī administratīvā iestāde apmierināja pieteikumu un pārcēla atkritumu apglabāšanas beigu datumu uz 2017. gada 31. decembri.

22 Prāgas Dablices rajons un vides aizsardzības apvienība *Spolek pro Ďáblice* par šo lēmumu iesniedza administratīvu sūdzību Vides ministrijā, kura to noraidīja kā nepieņemamu, pamatojoties uz to, ka sūdzības iesniedzēji nebija integrētās atļaujas grozīšanas procedūras dalībnieki.

23 Pēdējie minētie Vides ministrijas noraidošo lēmumu nodeva *Městský soud v Praze* (Prāgas pilsētas tiesa, Čehijas Republika), kas to atcēla, pamatojoties uz to, ka atļaujas apglabāt atkritumus pagarināšana esot "būtiskas izmaiņas" Likuma par integrētu novēršanu 2. panta i) punkta izpratnē, un tas saskaņā ar Direktīvu 2010/75 radot tiesības uz sabiedrības līdzdalību.

24 *FCC Česká republika* par *Městský soud v Praze* (Prāgas pilsētas tiesa) spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa, Čehijas Republika), proti, iesniedzējtiesā. Tā apgalvo, ka, ņemot vērā *Městský soud v Praze* (Prāgas pilsētas tiesa) minēto Tiesas judikatūru, tikai tas fakts, ka atkritumu apglabāšanas laiks ir pagarināts par diviem gadiem, tā kā tas neietver darbus vai iejaukšanos, kas mainītu vietas fizisko stāvokli, nevar tikt uzskatīts par "būtiskām izmaiņām" Likuma par integrētu novēršanu 2. panta i) punkta izpratnē.

25 Atļaujas pagarināšana neesot mainījusi ne atkritumu poligona lielumu, ne tā kopējo atkritumu glabāšanas ietilpību. Tieši ar mērķi aizpildīt atkritumu poligonu līdz atļautajai ietilpībai *FCC Česká republika* esot iesniegusi pieteikumu par atkritumu apglabāšanas laika pagarināšanu. Visbeidzot, ja atļaujas pagarināšanai būtu ietekme uz vidi, pēc *FCC Česká republika* domām, tās tomēr nebūtu "būtiskas izmaiņas" Likuma par integrētu novēršanu 2. panta i) punkta izpratnē.

26 Iesniedzējtiesa apgalvo, ka Tiesa līdz šim vēl nav lēmusi par jēdziena "būtiskas izmaiņas" Direktīvas 2010/75 izpratnē interpretāciju.

27 Lai gan pamatlietā netika mainīta ne maksimālā atļautā atkritumu poligona platība, ne arī tā kopējā ietilpība, tā apgalvo, ka atkritumu apglabāšanas laika pagarināšanas sekas tomēr būs tādas, ka atkritumu apglabāšana poligonā notiks vēl divus gadus. Iesniedzējtiesa arī norāda, ka saskaņā ar Direktīvas 2010/75 12. apsvērumu un 1. pantu tās mērķis ir nodrošināt augstu vides aizsardzības

līmeni kopumā. Līdz ar to tā nesaskata šķērsli tam, ka iekārtas ekspluatācijas pagarināšana varētu būt "būtiskas izmaiņas", jo šim pagarinājumam var būt negatīva ietekme uz cilvēku veselību vai vidi, kā tas ir prasīts šīs direktīvas 3. panta 9) punktā.

28 Šajos apstākļos *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [..] Direktīvas 2010/75 [..] 3. panta 9) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens iekārtas "būtiskas izmaiņas" ir saprotams arī kā atkritumu apglabāšanas laika pagarināšana, pat ja nav mainījusies ne maksimālā pieļaujamā atkritumu poligona platība, ne arī tā kopējā ietilpība?"

Par prejudiciālo jautājumu

29 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa vaicā, vai Direktīvas 2010/75 3. panta 9) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tikai atkritumu apglabāšanas laika pagarināšana vien, ja netiek mainīta ne iekārtas maksimālā pieļaujamā platība, ne tās kopējā ietilpība, ir "būtiskas izmaiņas" šīs tiesību normas izpratnē.

30 Vispirms ir jānorāda, ka atkritumu poligoniem, kuri ir paredzēti vairāk nekā 10 tonnu atkritumu uzņemšanai dienā vai kuru ietilpība pārsniedz 25 000 tonnu, ietilpst šīs direktīvas I pielikumā uzskaitīto darbību skaitā, kurām ir jāsaņem atļauja, piemērojot Direktīvas 2010/75 4. pantu, jo uz tām attiecas minētās direktīvas II nodaļas piemērošanas joma saskaņā ar tās 10. pantu. Tas pats attiecas uz visām iekārtas "būtiskām izmaiņām" saskaņā ar šīs pašas direktīvas 20. panta 2. punktu.

31 Ja ir vajadzīga atļauja, pirmkārt, Direktīvas 2010/75 24. panta 1. punkta a) apakšpunktā dalībvalstīm ir noteikts pienākums nodrošināt, ka attiecīgajai sabiedrības daļai laikus tiktu dotas reālas iespējas piedalīties šīs atļaujas piešķiršanas procedūrā, un, otrkārt, šīs direktīvas 25. pantā šīs sabiedrības locekļiem ir piešķirtas tiesības celt prasību tiesā, tostarp par šo atļauju, ja tie ir pietiekami ieinteresēti.

32 Saskaņā ar Direktīvas 2010/75 3. panta 9) punktu iekārtas "būtiskas izmaiņas" ir "iekārtas vai sadedzināšanas iekārtas, atkritumu sadedzināšanas iekārtas vai atkritumu līdzsadedzināšanas iekārtas īpašību vai darbības veida izmaiņas vai paplašināšana, kas var būtiski nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku veselību vai vidi".

33 No šī 3. panta 9) punkta paša formulējuma izriet, ka izmaiņas ir jākvalificē kā "būtiskas" ar diviem nosacījumiem, no kuriem pirmais attiecas uz izmaiņu saturu un otrais – uz to iespējamajām sekām.

34 Šie abi nosacījumi ir kumulatīvi. Iekārtas īpašību vai darbības izmaiņas vai paplašināšana nav "būtiska" Direktīvas 2010/75 3. panta 9) punkta izpratnē, ja tās nevar būtiski negatīvi ietekmēt cilvēku veselību vai vidi. Savukārt tas, ka izmaiņas var būtiski negatīvi ietekmēt cilvēku veselību vai vidi, nav pietiekami, lai tās būtu "būtiskas" šīs direktīvas izpratnē. Ja tas tā būtu, Savienības likumdevējs nebūtu precizējis, ka būtisks grozījums ir izmaiņas iekārtas īpašībās vai darbībā vai tās paplašināšana.

35 Attiecībā uz pirmo nosacījumu, kas attiecas uz būtisko izmaiņu saturu, Direktīvas 2010/75 3. panta 9) punktā tas alternatīvi ir definēts kā "iekārtas īpašību vai darbības veida izmaiņas vai paplašināšana".

36 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka vienīgi atkritumu apglabāšanas laika pagarināšana pati par sevi nemaina ne iekārtas perimetru, ne glabātuvju ietilpību, kāda tā ir paredzēta sākotnējā atļaujā, un tātad tā nav iekārtas "paplašinājums". Turklāt iesniedzējtiesa ir precizējusi, ka pamatlietā aplūkotā atkritumu apglabāšanas laika pagarināšana ir paredzēta, vienlaikus nemainot maksimālo apstiprināto atkritumu poligona lielumu vai tā kopējo ietilpību.

37 Jāpiebilst, ka šajā tiesību normā "būtiskas izmaiņas" ir definētas kā "iekārtas [..] izmaiņas". Šis formulējums ir vēl jo svarīgāks tāpēc, ka Direktīvas 2010/75 mērķis ir reglamentēt "rūpniecisku piesārņojošu darbību", kā tas tostarp izriet no tās piemērošanas jomas definīcijas šīs direktīvas 2. pantā un minētās direktīvas I pielikuma nosaukuma, kurā ir uzskaitītas darbības, kurām ir jāsaņem atļauja atbilstoši tās II nodaļai. Taču pats atkritumu apglabāšanas laika pagarinājums vien nav izmaiņas iekārtā neatkarīgi no tā, vai runa būtu par tās īpašībām vai darbību.

38 Otrkārt, kā secinājumu 35. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, atkritumu apglabāšanas laika pagarināšana vien nemaina ne atkritumu poligona darbību, ne tā īpašības.

39 Šo interpretāciju apstiprina Direktīvas 2010/75 3. panta 9) punkta konteksts.

40 Šajā ziņā jānorāda, ka nevienā Direktīvas 2010/75 normā izmantošanas ilgums nav minēts kā tāda iekārtas darbības īpašība, kurai obligāti jābūt norādītai atļaujā.

41 Tā kā Direktīvā 2010/75 nav noteikts, ka sākotnējā atļaujā ir jāparedz ekspluatācijas ilgums, tā nevar tikt interpretēta tādējādi, ka tajā tiktu prasīts, lai tikai attiecībā uz iekārtas ekspluatācijas pagarināšanu būtu jāsaņem jauna atļauja.

42 No iepriekš minētā izriet, ka tikai atkritumu apglabāšanas laika pagarināšana nav ne iekārtas īpašību vai darbības izmaiņas, ne iekārtas paplašināšana Direktīvas 2010/75 3. panta 9) punkta izpratnē. Līdz ar to šāds pagarinājums neatbilst pirmajam no abiem kumulatīvajiem nosacījumiem, kuri ir atgādināti šī sprieduma 32. un 33. punktā un kuri šajā tiesību normā ir paredzēti "būtiskiem grozījumiem".

43 Tātad nav jāpārbauda, vai ir izpildīts otrais "būtisku izmaiņu" nosacījums, proti, ka šīs izmaiņas var radīt būtisku negatīvu ietekmi uz cilvēku veselību vai vidi.

44 No minētā izriet, ka šis pagarinājums nav "būtiskas izmaiņas" Direktīvas 2010/75 3. panta 9) punkta izpratnē. Tādējādi šīs direktīvas 20. panta 2. punkta pirmajā daļā dalībvalstīm nav noteikts pienākums atkritumu poligona operatoram pieprasīt jaunu atļauju, ja tas tikai vēlas pagarināt atkritumu apglabāšanas laiku, ievērojot jau atļauto kopējo glabātuves ietilpību.

45 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2010/75 3. panta 9) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atkritumu apglabāšanas laika pagarināšana vien, ja netiek mainīta ne iekārtas maksimālā pieļaujamā platība, ne tās kopējā ietilpība, nav "būtiskas izmaiņas" šīs tiesību normas izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

46 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) 3. panta 9) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atkritumu apglabāšanas laika pagarināšana vien, ja netiek mainīta ne iekārtas maksimālā pieļaujamā platība, ne tās kopējā ietilpība, nav "būtiskas izmaiņas" šīs tiesību normas izpratnē.

[Paraksti]